

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

В І С Н И К

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО - ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 2 (52)

Вінниця, 2026

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу
РІШЕННЯ

Національної ради України
з питань телебачення та радіомовлення
щодо реєстрації суб'єкта друкованих медіа
№ 967 від 28 вересня 2023 року
Ідентифікатор медіа – R30-01367
Журнал

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік

Мова видання: українська, англійська

Тематичні напрями Вісника:

- Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- Дисемінація передового педагогічного досвіду
- Відомі імена року
- Проби пера
- Конкурси
- Рецензії

Номер затверджено на засіданні Вченої ради
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»
Протокол № 11 від 21 травня 2026 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.; **відповідальний редактор:** методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** канд.пед.наук, доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д-р.пед.наук, проф. Мисліцька Н.А., д-р.філол.наук Войцехівська Н.К., канд.філол.наук, доц. Січкарь С.А. (Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини)

Відповідальність за зміст статей несуть автори
Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу : Випуск 2(52) /за заг. ред. К.Ф. Войцехівського. Вінниця : Твори, 2026. 174с.

З М І С Т
РОЛЬ І ЗНАЧЕННЯ ОСВІТИ У ЗБЕРЕЖЕННІ І РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ
ДЕРЖАВНОСТІ

САВЧЕНКО НАТАЛІЯ

ДУАЛЬНА ОСВІТА - КЛЮЧОВИЙ МЕХАНІЗМ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ В УКРАЇНІ, **5**

МАЙДАНИК ОЛЕНА, СЕЛЕЗНЬОВА ІННА

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В УМОВАХ
СЬОГОДЕННЯ, **9**

БІЛОУС ОЛЬГА, ГУД МІЛА

ДУХОВНА КУЛЬТУРА ЯК СИНОНІМ ЕТНІЧНОЇ САМОБУТНОСТІ, **13**

ДУБІНКА МИКОЛА

ПЕДАГОГІЧНЕ СПІЛКУВАННЯ У ВИМІРАХ ГУМАНІСТИЧНОЇ ПАРАДИГМИ:

ЦІННІСНІ ОРІЄНТИРИ СУЧАСНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ, **16**

МАРЧУК СЕРГІЙ, ЧЕМЕРИС ІРИНА

ГУМАНІСТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ СУЧАСНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРОФЕСІЇ, **22**

МЕЛЬНИК АЛІНА, ПАХОЛЬЧАК МАРГАРИТА

ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОЇ СВІДОМОСТІ МОЛОДІ

ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОГО ФОЛЬКЛОРУ, **25**

ЗАЙКА ЛЮДМИЛА, ЛАВРЕНЧУК ОКСАНА

МОВНА СТІЙКІСТЬ ЯК ЧИННИК НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ, **29**

МЕЛЬНИК ТЕТЯНА, СОЯ ВАЛЕНТИНА

НАУКОВО-ПРОСВІТНИЦЬКА ТА ДЕРЖАВОТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ІВАНА ОГІЄНКА:

ІСТОРИКО-РЕЛІГІЄЗНАВЧИЙ АСПЕКТ, **31**

ЦАРИК АНДРІЙ, МАРТИНЮК ЮЛІЯ

ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНИХ ІГРОВИХ ВИДІВ СПОРТУ ТА НАУКОВЕ ОБґРУНТУВАННЯЇХ

ЕФЕКТИВНОСТІ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ, **37**

БІЛІЯ ДЖЕРЕЛ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

БІЛОКОНЬ КАТЕРИНА, КИРИЛЕНКО НЕЛІЯ

ЗМІШАНЕ ТА ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ПЕДАГОГІВ:

ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ, **43**

ЗАВАЛЬНЮК АРІНА, ДРОВОЗІЮК ЛІДІЯ

ФОРМУВАННЯ У ПІДЛІТКІВ ПОТРЕБИ У САМОВДОСКОНАЛЕННІ, **46**

КІТ ІВАННА, КИРИЛЕНКО НЕЛІЯ

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ:

ІНСТРУМЕНТИ, ПЛАТФОРМИ ТА МЕТОДИКИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ, **49**

КОЗАК АНАСТАСІЯ, КИРИЛЕНКО НЕЛІЯ

ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ПЕДАГОГІВ ЦИФРОВОГО СПРЯМУВАННЯ, **53**

НЕНЧИНСЬКА ЛЕСЯ, СТОРОЖУК ЛАРИСА

ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ПОБУТОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК КЛЮЧОВИЙ ФАКТОР УСПІШНОЇ

ІНТЕГРАЦІЇ ВИХОВАНЦІВ З ООП У СУЧАСНЕ СОЦІАЛЬНЕ СЕРЕДОВИЩЕ, **58**

СОКАЛЬСЬКА АНГЕЛІНА

ОСОБЛИВОСТІ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ, **61**

СПІВАК ЮЛІЯ, ДРОВОЗІЮК ЛІДІЯ

ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, **65**

ГРИНЬКОВА ЛАРИСА, СТАХОВА КАРІНА

РОЗВИТОК ПАМ'ЯТІ ПІДЛІТКІВ У НАВЧАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ:

РЕЗУЛЬТАТИ ЕМПІРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ПРАКТИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ, **69**

ХАМСЬКА НЕЛІНА, АНТОЩУК ТЕТЯНА

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

ДО РОБОТИ В ІНКЛЮЗИВНОМУ СЕРЕДОВИЩІ, **73**

САВЕЛЬСЬ МИКОЛА, ЮРИНЕЦЬ ОЛЕКСАНДР

ТРАНСФОРМАЦІЯ ПІДХОДІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ У СУЧАСНОМУ КОЛЕДЖІ, 78

ЯРОВА АНАСТАСІЯ

РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ:

ВІД ПСИХОЛОГІЧНОГО ФЕНОМЕНУ ДО МЕТОДИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ, 83

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ, ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА ТА

ЛІНГВОДИДАКТИКИ

КИЛИВНИК ВІКТОРІЯ, ВДОВИЧАК ВАЛЕРІЯ

THE SENTENCE STRUCTURE AND SECONDARY PARTS IN MODERN ENGLISH, 87

ГОЛОВСЬКА ІРИНА, ГЕРЦУН АЛЬБІНА

МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ ПІСЕННОГО МАТЕРІАЛУ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ТА ЕТАПИ

РОБОТИ З ПІСНЕЮ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ, 93

КИЛИВНИК ВІКТОРІЯ, КРАВЕЦЬ ІВАННА

J.K. ROWLING'S WRITING STYLE IN HARRY POTTER AND THE CHAMBER OF SECRETS, 99

ШЛІХТЕНКО ЮЛІЯ, СЕНЧИШИН МИХАЙЛО

THEORETICAL APPROACHES TO THE STUDY OF THE STYLISTICS OF NEWS HEADLINES, 104

ПЕРЦОВА ВАЛЕНТИНА

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ, 107

СОРОЧАН АЛІНА, ВАЛЬЧУК ЮЛІЯ

СИНТЕЗ ЛІТЕРАТУРИ ТА КІНОМИСТЕЦТВА НА УРОЦІ ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

МЕТОДИЧНА РОЗРОБКА ЗА РОМАНОМ ДЖ. БОЙНА «ХЛОПЧИК У СМУГАСТІЙ ПІЖАМІ», 112

ШЛІХТЕНКО ЮЛІЯ, КУЛІЧЕНКО АНГЕЛІНА-АНАСТАСІЯ

ONLINE COMMUNICATION THROUGH IRONY: LINGUOSTYLISTIC

ANALYSIS OF SOCIAL MEDIA CONTENT, 118

МАЦІПУРА АНАСТАСІЯ

THE ROLE OF FIGURATIVE LANGUAGE IN MODERN POETRY, 122

ФОРМАНЧУК АННА, МАРЦЕНЮК ОЛЕНА

ДІАХРОНІЧНА ЕВОЛЮЦІЯ ТА СИНХРОННЕ ФУНКЦІОНУВАННЯ АНГЛІЙСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ЯК

ЗБЕРІГАЧІВ ІСТОРІКО-КУЛЬТУРНОЇ ПАМ'ЯТІ, 127

ЄЛІЗАРОВА АЛІКА

ФОНОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТЕХАСЬКОГО ДІАЛЕКТУ КРІЗЬ ПРИЗМУ

ІДІОЛЕКТУ МЕТТЮ МАККОНАХІ, 131

ДОШКІЛЬНА ОСВІТА: ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

ДУРМАНЕНКО ЄВГЕНІЯ, БУБІН АЛЛА

СТРАТЕГІЧНА АРХІТЕКТУРА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВИХОВАТЕЛЯ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ

ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ: ВІД СТАНДАРТІВ ДО «ЖИВИХ» ПРАКТИК, 137

ПАВЛОВСЬКА СНІЖАНА

MINDFUL KIDS: ЯК ПРАКТИКИ УСВІДОМЛЕНOSTІ ЗМІНЮЮТЬ ПОВЕДІНКУ ДІТЕЙ, 142

ПІСОЦЬКА ЛЕОНІДА, ФРОЛЕНКОВА НАДІЯ

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ТОЛЕРАНТНОЇ КОМУНІКАЦІЇ З БАТЬКАМИ ДІТЕЙ З

ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ У ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ, 145

ТАРАШЕВСЬКА ОЛЬГА

ВИКОРИСТАННЯ МНЕМОТЕХНІКИ У РОБОТІ З ДІТЬМИ, ЩО МАЮТЬ ПОРУШЕННЯ МОВЛЕННЯ, 154

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МУЗИЧНОГО НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ: ВІД ТРАДИЦІЙ –

ДО СУЧАСНОЇ ПРАКТИКИ

ХАРИТОНОВА ІРИНА, КУШТА ДАР'Я

КОМПОЗИТОР З УКРАЇНСЬКОЮ ДУШЕЮ, 159

МАЗУР АЛЬБІНА, ЛАЗАР СВІТЛАНА

РОЗВИТОК ТВОРЧОЇ АКТИВНОСТІ ОБДАРОВАНИХ ДІТЕЙ НА УРОКАХ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА, 165

МАЗУР АЛЬБІНА, ТИШКУН КАТЕРИНА

РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ ЗАСОБАМИ ІМПРОВІЗАЦІЇ, 169

БІЛЯ ДЖЕРЕЛ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

Робимо те, що потрібно, чи те що хочеться?», «Що важливіше, здібності чи талант?», «Як загартувати свій організм?» та ін.. Сприяють самовдосконаленню інтелектуальні ігри «Брейн-ринг», «Конкурс ерудитів», «Конкурс винахідників та фантазерів», « Аукціон ідей», « Історичний квест», проекти « Як досягти успіху ?», « Гордість нашого міста», «Вдосконаленню людини немає меж», тренінгів «Я пізнаю себе?», «Шлях до досконалості». При цьому варто пам'ятати, що процес формування потреби у самовдосконаленні буде успішнішим, якщо підліток береться за нього з власної волі і без примусу зовні. Тому не слід його

примушувати обов'язково звітувати про роботу над собою і виставляти за це оцінки.

Підбиваючи підсумки дослідження скажемо, що потреба у самовдосконаленні є природнім явищем у підлітковому віці. Основні педагогічні умови її формування полягають у цілеспрямованому педагогічному супроводі, спрямованому на педагогом, формування в учнів ціннісного ставлення до ідеалу високорозвиненої особистості, переконаності у можливостях кожного досягти результату, допомога в опануванні методами і засобами самовдосконалення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Лозовой В. О., Єрахторіна О.М. Самовиховання, самовдосконалення особистості як засоби становлення й розгортання індивідуальності. *Вісник Національного університету імені Ярослава Мудрого. Серія : Філософія.* 2019. № 3. С. 81-95.
URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnuuauph_2019_3_8
2. Орішко Н.К. Індивідуальні стратегії самовдосконалення особистості в юнацькому віці: дис. ...канд. психол. наук: 19.00.07. Київ, 2017. 317 с.
3. Сухомлинський В.О. Вибрані твори: у 5 т. Виховання і самовиховання /В.О. Сухомлинський. Київ, 1977. Т.5. 639 с.
4. Яблонська Т.М. Психолого-педагогічні умови активізації самовдосконалення особистості. *Актуальні проблеми психології.* 2015. С. 712-721

*Стаття надійшла до редакції
07 травня 2026р*

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ: ІНСТРУМЕНТИ, ПЛАТФОРМИ ТА МЕТОДИКИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ

УДК 378.147:37.011.3-051]:004

КІТ ІВАННА,

*здобувачка освіти факультету педагогіки та фінансово-економічної діяльності
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»*

КИРИЛЕНКО НЕЛЯ

*кандидат педагогічних наук, завідувачка кафедри інформатики та інформаційних
технологій в освіті КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»*

Abstract. The article provides a comprehensive study of the process of digital transformation of teacher education in the context of the development of the information society. Modern approaches to the formation of future teachers' digital competence are analyzed, and digital tools, platforms, and

innovative teaching methods are characterized. Particular attention is paid to international experience in the digitalization of education, as well as to the challenges and risks that arise in the process of transforming the educational environment. Promising directions for the development of teacher education in the context of digital transformation are identified.

Keywords: *digital transformation, teacher education, digital competence, innovative technologies.*

Постановка проблеми. Цифрова трансформація є однією з ключових тенденцій розвитку сучасного суспільства. Вона охоплює всі сфери життєдіяльності людини, зокрема освіту, яка є базисом формування людського капіталу. Освітня система змушена адаптуватися до нових реалій, пов'язаних із розвитком інформаційно-комунікаційних технологій, глобалізацією та зміною потреб ринку праці.

Підготовка майбутніх педагогів у цих умовах набуває особливого значення, оскільки саме вчитель є провідником інновацій у навчальному процесі. Сучасний педагог повинен не лише володіти базовими цифровими навичками, а й бути здатним інтегрувати технології у навчальний процес, створювати цифровий освітній контент і організовувати навчання в онлайн- та змішаному форматах.

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю осмислення процесів цифровізації педагогічної освіти та визначення ефективних шляхів підготовки майбутніх учителів до професійної діяльності в цифровому середовищі.

Аналіз наукових досліджень. Проблема цифрової трансформації педагогічної освіти є предметом активного наукового дослідження як в Україні, так і за її межами. Сучасні наукові праці охоплюють широкий спектр питань, пов'язаних із впровадженням цифрових технологій у освітній процес, формуванням цифрової компетентності педагогів, а також розробкою інноваційних методик навчання.

Вітчизняні науковці значну увагу приділяють теоретичному обґрунтуванню процесу цифровізації освіти. Зокрема, у працях В. Бикова цифрова трансформація освіти розглядається як системний процес, що включає модернізацію освітнього середовища, інтеграцію інформаційно-комунікаційних технологій та розвиток цифрової культури учасників освітнього процесу. Автор наголошує на необхідності створення відкритого цифрового освітнього середовища як основи ефективного навчання.

У дослідженнях Н. Морзе акцентується увага на практичних аспектах використання цифрових технологій у навчанні. Вчена підкреслює роль цифрових інструментів у формуванні ключових компетентностей студентів, зокрема критичного мислення, інформаційної грамотності та здатності до самостійного навчання. Особливе значення надається використанню хмарних технологій і систем дистанційного навчання.

О. Спірін у своїх роботах детально аналізує структуру цифрової компетентності педагога, визначаючи її як інтегровану характеристику, що включає знання, уміння та ставлення до використання цифрових технологій у професійній діяльності. Дослідник підкреслює, що цифрова компетентність є необхідною умовою ефективної педагогічної діяльності в умовах інформаційного суспільства [3].

Окрему групу становлять дослідження, присвячені впровадженню змішаного та дистанційного навчання. У працях українських учених доведено, що поєднання традиційних і цифрових форм навчання

сприяє підвищенню якості освіти, забезпечує гнучкість освітнього процесу та розширює можливості для індивідуалізації навчання.

Значний внесок у дослідження цифрової трансформації освіти зробили зарубіжні вчені. Так, у роботах С. Redecker представлено європейську рамку цифрової компетентності педагогів DigCompEdu, яка визначає основні напрями розвитку цифрових навичок учителів. Ця модель широко використовується для оцінювання рівня цифрової компетентності та планування професійного розвитку педагогів [2].

А. Bates у своїй праці «Teaching in a Digital Age» розглядає цифрові технології як інструмент підвищення ефективності навчання, акцентуючи увагу на необхідності зміни педагогічних підходів у цифровому середовищі. Автор підкреслює, що технології самі по собі не гарантують покращення якості освіти, якщо вони не супроводжуються зміною методики викладання [2].

Теоретичні засади цифрового навчання також розкриті у концепції конективізму, запропонованій Дж. Сіменсом. Вона базується на ідеї, що знання формуються через мережі та взаємодію між учасниками освітнього процесу. Це особливо актуально в умовах цифрового середовища, де доступ до інформації є практично необмеженим.

Дослідження міжнародних організацій, таких як UNESCO та OECD, свідчать про глобальний характер цифрової трансформації освіти. У їхніх звітах підкреслюється важливість розвитку цифрової компетентності педагогів, забезпечення доступу до технологій та впровадження інноваційних освітніх моделей.

Аналіз наукових джерел дозволяє зробити висновок, що більшість досліджень зосереджена на таких ключових напрямках:

- формування цифрової компетентності педагогів;

- впровадження цифрових технологій у навчальний процес;

- розвиток дистанційного та змішаного навчання;

- використання освітніх платформ і цифрових ресурсів;

- трансформація педагогічних методик [1].

Водночас, незважаючи на значну кількість досліджень, залишаються недостатньо розкритими питання комплексної інтеграції цифрових технологій у систему підготовки майбутніх педагогів, а також оцінювання ефективності їх використання в освітньому процесі.

Таким чином, аналіз наукових досліджень свідчить про актуальність і багатогранність проблеми цифрової трансформації педагогічної освіти, що потребує подальшого теоретичного осмислення та практичного впровадження інноваційних підходів.

Мета дослідження. Комплексний аналіз цифрової трансформації педагогічної освіти та визначення ефективних інструментів, платформ і методик підготовки майбутніх учителів.

Виклад основного матеріалу. Цифрова трансформація освіти є складним і багаторівневим процесом, який передбачає не лише впровадження технологій, але й зміну освітньої філософії. Вона базується на концепціях:

- інформаційного суспільства;

- цифрової економіки;

- навчання впродовж життя;

- компетентнісного підходу.

Згідно з сучасними дослідженнями, цифрова трансформація освіти включає такі компоненти:

1. Технологічний – використання цифрових ресурсів;

2. Педагогічний – трансформація методів навчання;

БІЛЛЯ ДЖЕРЕЛ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

3. Організаційний – зміна структури освітнього процесу;

4. Культурний – формування цифрової культури.

Важливою є концепція SMART-освіти, яка передбачає гнучкість, адаптивність та персоналізацію навчання.

Цифрова компетентність: структура та рівні [3]. Цифрова компетентність педагога є інтегральною характеристикою, яка включає:

Основні компоненти:

- інформаційна грамотність;
- комунікація та співпраця;
- створення цифрового контенту;
- безпека;
- вирішення проблем.

Рівні сформованості:

- базовий;
- середній;
- просунутий;
- експертний.

Європейська рамка DigCompEdu визначає 6 сфер компетентності:

- професійна взаємодія;
- цифрові ресурси;
- навчання;
- оцінювання
- розширення можливостей учнів
- розвиток цифрової компетентності

учнів

Цифрові інструменти:

Хмарні технології. Хмарні сервіси забезпечують доступ до ресурсів у будь-який час і з будь-якого пристрою.

Переваги:

- мобільність
- спільна робота
- автоматичне збереження

Освітні додатки. Використання мобільних додатків дозволяє реалізувати концепцію m-learning.

Інтерактивні платформи забезпечують активне залучення студентів.

Штучний інтелект в освіті. AI використовується для:

- персоналізації навчання;
- автоматизації оцінювання;
- аналізу результатів.

Освітні платформи: системний підхід.

Освітні платформи поділяються на:

- LMS;
- MOOC;
- платформи відеонавчання;
- адаптивні системи.

Функції платформ:

- управління навчанням;
- комунікація;
- оцінювання;
- аналітика.

Інноваційні методики навчання:

– Гейміфікація. Використання ігрових елементів підвищує мотивацію;

– Фліп-клас (перевернуте навчання).

Студенти опановують матеріал самостійно, а на занятті виконують практичні завдання.

STEAM-освіта. Інтеграція науки, технологій, інженерії, мистецтва та математики.

Проектне навчання. Сприяє розвитку практичних навичок.

Міжнародний досвід. У країнах ЄС активно впроваджуються цифрові технології:

- Фінляндія – індивідуалізація навчання
- Естонія – цифрова держава
- США – онлайн-платформи

Виклики та ризики:

- цифрова нерівність ;
- інформаційне перевантаження;
- кіберзагрози;
- зниження соціальної взаємодії;

Перспективи розвитку:

- впровадження VR/AR;
- розвиток AI;
- персоналізація навчання;
- глобалізація освіти.

Практичні рекомендації:

БІЛЯ ДЖЕРЕЛ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

1. Впровадження курсів цифрової грамотності.	Висновки. Цифрова трансформація педагогічної освіти є стратегічним напрямом розвитку освіти. Вона сприяє підвищенню якості підготовки майбутніх учителів та їхньої конкурентоспроможності.
2. Підвищення кваліфікації педагогів.	
3. Розвиток інфраструктури.	
4. Використання змішаного навчання [2].	

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Биков В.Ю., Спірін О.М. Цифрова трансформація освіти: виклики для економіки знань. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2021, Т. 83, № 3, с. 1–20.
2. Гриневич Л. Scientific education as the basis for innovative competence formation in the conditions of digital transformation of the society. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2020. 77 (3). с. 1-26.
3. Спірін О. та ін. Цифрова компетентність наукових та науково-педагогічних працівників НАПН України: аналітичний звіт. Інститут цифровізації освіти НАПН України. Київ. 2024.

Стаття надійшла до редакції
10 квітня 2026р

ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ПЕДАГОГІВ ЦИФРОВОГО СПРЯМУВАННЯ

УДК 378.147:37.011.3-051]:004.8

КОЗАК АНАСТАСІЯ

*здобувачка освіти факультету педагогіки та фінансово-економічної діяльності
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»*

КИРИЛЕНКО НЕЛЯ

кандидат педагогічних наук, завідувачка кафедри інформатики та інформаційних технологій в освіті КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Abstract. The article provides a comprehensive analysis of the use of artificial intelligence technologies in the professional training of digitally oriented teachers. Modern approaches to integrating AI into the educational process are examined, and its role in the development of future teachers' digital competencies is determined. The didactic potential, advantages, and risks of applying artificial intelligence are explored. Promising directions for further development are outlined, and practical recommendations for the effective implementation of AI technologies in the system of teacher education are proposed.

Keywords: artificial intelligence, teacher education, digital technologies, digital competence.

Постановка проблеми. Цифрова трансформація суспільства зумовлює кардинальні зміни в усіх сферах діяльності людини, особливо в освіті. Одним із ключових драйверів цих змін є технології штучного інтелекту (ШІ), які активно інтегруються у навчальний процес, змінюючи	підходи до викладання, оцінювання та організації освітнього середовища. У сучасних умовах педагог є не лише джерелом знань, а й фасилітатором навчального процесу, наставником, аналітиком даних і дизайнером освітнього середовища. Саме тому професійна
--	---